

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218202884
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218202884.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobkyne U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX O., zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne o určenie neplatnosti zmluvy a o zaplatenie 532,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2Csp/186/2018-163 zo dňa 03. júna 2019 v spojení s uznesením č. k. 2Csp/186/2018-222 zo dňa 13. januára 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 03. júna 2019 určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným na základe žiadosti o aktiváciu Bankomatky Triangel zo dňa 27.02.2012 je bezúročný a bez poplatkov (I. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 532,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 532,68 od 25.10.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok) a žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 532,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX uzatvorenej na základe žiadosti o aktiváciu Bankomatky Triangel zo dňa 27.02.2012 je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne určenie neplatnosti tejto zmluvy a prisúdenie nároku na náhradu trov konania žalobkyni v celom rozsahu. Žalobkyňa odôvodnila žalobu existenciou dôvodnej pochybnosti o platnom uzatvorení zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., vzhľadom na to, že ona ako klientka podpísala žiadosť o aktiváciu Bankomatky Triangel dňa 27.02.2012 v Neninciach a návrh mal byť schválený až 02.03.2012 v Poprade. Poukázala na absenciu ročnej percentuálnej miery nákladov aj jej priemernej hodnoty, absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keď zo zmluvy nie je zrejماً splatnosť jednotlivých splátok úveru; dôsledkom ich absencie sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z výpisu pôžičkovej karty Quatro je zrejماً, že za obdobie od 25.03.2012 do 31.05.2018 čerpala prostredníctvom kreditnej karty od žalovaného celkovo 3.217,32 eur a uhradila mu 3.750,- eur. Prijatím

plnení nad rámec čerpanej sumy u žalobcu vzniklo bezdôvodné obohatenie v celkovej sume 532,68 eur, prijatej za obdobie od 18.08.2017 do 22.03.2018 (z úhrady prijatej 19.08.2017 je bezdôvodné obohatenie vo výške 52,68 eur). Uplatnila si aj právo priznané v § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. a žiadala o určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov, eventuálne určenie zmluvy za neplatnú. Uviedla, že jej úspechom v tomto konaní dôjde k odstráneniu spornosti existencie/neexistencie záväzkov (pohľadávok) vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. sa zabráni prípadnému neodôvodnenému vymáhaniu a možnému postupovaniu neexistujúcej pohľadávky tretím osobám. Rozhodnutie súdu prinesie právnu istotu do úverového vzťahu. Žalovaný navrhol zamietnutie žaloby. Uviedol, že žiadosť o aktiváciu karty vo všeobecnosti predstavuje vyzvanie potencionálneho klienta na predloženie ponuky, ktorou sa rozumie vyplnenie nevyhnutých údajov do žiadosti, ktoré žalovaný posúdi a rozhodne sa, či úver schváli, alebo ho neschváli pre nepostačujúcu bonitu potencionálneho klienta. Žiadosť je následne spolu s dokumentami tvoriacimi zmluvu zaslaná na adresu (potencionálneho) klienta. Tento žiadosť a priloženú zmluvnú a inú dokumentáciu doplní o údaje potrebné na posúdenie jeho návrhu, podpíše a zašle žalovanému na posúdenie. Po jej posúdení ju podpíše aj žalovaný, čím dôjde v nadväznosti na zaslanie potvrdenia (potvrdzujúceho listu, ktorý je právnou súčasťou zmluvy) k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere poskytnutom na základe kreditnej karty. V článku V. bod 1 žiadosti je uvedený termín splatnosti štandardnej mesačnej splátky, v článku 2 indikatívny výpočet RPMN a v článku V. ods. 3 údaj o priemernej RPMN. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Závery žalobkyne o údajnej bezodplatnosti úveru je potrebné vyhodnotiť ako neopodstatnené.

1.1. Súd prvej inštancie mal preukázané najmä zo žiadosti žalobkyne o vydanie Bankomatky Triangel, v ktorej vystupovala ako dlžník a žalovaný (za ktorého konala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné nám. 12, Kežmarok) ako veriteľ, že dňa 02.03.2012 uzavreli zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Na jej základe veriteľ poskytol dlžníčke kreditnú platobnú kartu s úverovým rámcom 900,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 30,- eur. Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Triangel bola žalovaným podpísaná v Poprade dňa 02.03.2012. Žalovaný súdu predložil schválenie žiadosti o Bankomatku Triangel (potvrdzujúci list) zo dňa 06.03.2012, doklad o jeho doručení žalobkyňi nepredložil. Žalobkyňa preukázala, že v čase od 25.03.2012 do 31.05.2018 čerpala prostredníctvom kreditnej karty celkovú čiastku 3.217,32 eur a žalovanému uhradila sumu 3.750,- eur, ako to vyplýva z výpisu z pôžičkovej karty Quatro.

1.2. S poukazom na § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) súd prvej inštancie pred rozhodnutím o merite sporu skúmal, či má žalobkyňa naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobkyňou navrhovaného rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/224/2008). Podľa názoru súdu žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože ako spotrebiteľka má špecifické postavenie slabšej strany v spore, čo nesporne osvedčuje úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov Európskeho spoločenstva, ako aj právna úprava SR. S účinnosťou od 01.01.2018 novela zák. č. 129/2010 Z. z. vykonaná zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z., doplnila do ustanovenia paragrafu 11 odsek 4 umožňujúci spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení zák. č. 279/2017 Z. z. dospel okresný súd k záveru, že novelizované ustanovenie § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné aplikovať aj v tomto spore ako právnu normu účinnú v čase rozhodovania súdu. Konštatoval potom, že podmienky prípustnosti žaloby v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. sú splnené a žalobkyňa sa ako spotrebiteľka môže domáhať určenia, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, resp. určenia neplatnosti zmluvy v zmysle podanej žaloby, a to aj bez preukazovania naliehavého právneho záujmu. Súd prvej inštancie ale zdôraznil, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

1.3. Po citácii § 52 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy okresný súd dospel k záveru, že úverová zmluva uzatvorená medzi stranami sporu má síce písomnú formu, ale neobsahuje náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 písm. g), i), j), k) zák. č. 129/2010 Z. z. Zmluva obsahuje len chválenú výšku úveru 900,- eur a pevnú mesačnú splátku 30,- eur. Chýba údaj o konečnej

splatnosti spotrebiteľského úveru, o RPMN, o počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom aj o ročnej úrokovej sadzbe. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.

1.4. Pri rozhodovaní o vydaní bezdôvodného obohatenia okresný súd aplikoval § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyni vznikol nárok na jeho vydanie vo výške 532,68 eur, pretože žalovanému ako veriteľovi túto sumu plnila bez právneho dôvodu (rozdiel poskytnutého úveru v celkovej čiastke 3.217,32 eur a úhrad 3.750,- eur). Úrok z omeškania súd prvej inštancie žalobkyni priznal odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému, pretože ho pred podaním žaloby na zaplatenie dlhu nevyzvala. Pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal z ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka a nar. č. 87/95 Z. z.

1.5. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. na základe zásady úspechu. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, preto jej okresný súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobu zamietol a priznal žalovanému (ďalej aj „odvolateľ“) plnú náhradu trov konania, alebo rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Žalovaný v úvode odvolania uviedol, že výklad § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. súdom prvej inštancie je nesprávny a v rozpore s aktuálnou rozhodovacou praxou NS SR. Rozsudok okresného súdu podľa odvolateľa vychádza z názoru, že úverová zmluva musí obsahovať osobitne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takáto povinnosť však nevyplýva z uvedeného zákonného ustanovenia ani z dôvodovej správy k nemu, z ktorej odvolateľ citoval. Táto otázka bola vyriešená aj rozhodovacou praxou NS SR napr. uzneseniami sp. zn. 4Cdo 211/2017, 3Cdo 56/2018 a 3Cdo 146/2017. Súd prvej inštancie sa podľa odvolateľa odklonil od aktuálnej rozhodovacej praxe najvyššej súdnej authority.

2.2. Oporu vo vykonanom dokazovaní podľa odvolateľa nemá záver okresného súdu, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované v čase jej uzatvorenia zákonom. Údaj o RPMN a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom sa nachádza v žiadosti v rámci tzv. indikatívneho výpočtu RPMN, údaj o priemernej RPMN je v článku V. ods. 3 žiadosti. Ročná úroková sadzba je spomínaná napr. v článku III. žiadosti. Zmluvu o úvere tvorili všetky právnym putom previazané komponenty - žiadosť, obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list (schválenie úveru), v ktorých sú údajne absentujúce údaje uvedené (popri žiadosti) duplicitne. Napr. úroková sadzba je uvedená aj v cenníku alebo v potvrdzujúcom liste. Rovnako indikatívny výpočet RPMN s celkovými nákladmi spotrebiteľa sa nachádza okrem žiadosti aj v potvrdzujúcom liste. Ako príklad odvolateľ uviedol § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý dokladuje, že súkromnoprávna spotrebiteľská zmluva (poistná) sa môže skladať z viacerých komponentov, pričom podpis nemusí byť na každom z nich. Okresný súd sa podľa jeho názoru nevysporiadal s tým, že v zmysle § 31 ods. 4 zák. č. 492/2009 Z. z. o platobných službách je zmluva o úvere zároveň aj rámcovou zmluvou (o poskytovaní platobných služieb), ktorej právne neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list. Aj podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci Home Credit zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

2.3. Odvolateľ tvrdil, že údaj o konečnej splatnosti revolvingového úveru je vopred nedosiahnuteľný. Ani žalobkyňa pravdepodobne nevedela, v akej výške, v akom časovom horizonte bude čerpať finančné prostriedky z karty. Išlo o zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú. Požiadavku zákona napĺňa uvedenie údajov o splatnosti splátok a uzavretie zmluvy na dobu neurčitú. Prísne formalistickým vnímaním tejto náležitosti spotrebiteľského úveru bez zohľadnenia reálnych okolností by bolo možné dospieť k zrejmej nespravodlivosti.

2.4. Za nepresvedčivý označil žalovaný záver súdu prvej inštancie o údajných pochybnostiach o doručení potvrdzujúceho listu žalobkyni. Úverová zmluva bola uzatvorená ešte v roku 2012 bez toho, aby žalobkyňa voči jej obsahu vyslovila akékoľvek námietky, či výhrady. Jej tvrdenia uvádzané v konaní preto žalovaný považuje za účelové a nedôveryhodné. Podpis zmluvy o úvere bol výlučne rozhodnutím žalobkyne. Žalovaný si splnil všetky predzmluvné povinnosti. Na základe toho nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že žalobkyni boli všetky komponenty zmluvy o úvere riadne doručené a úver za dohodnutých podmienok aj začala čerpať.

2.5. Odvolateľ ďalej uviedol, že všetky tieto nedostatky rozsudku predstavujú jeho vadu porušujúcu jeho právo na spravodlivé súdne konanie, čo zhŕňa v siedmej časti odvolania. Odvolanie žalovaného však neobsahuje sedem, ale tri časti.

2.6. V závere odvolania žalovaný uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za jasný a presvedčivý, zodpovedajúci na zásadné otázky sporu, v súdom podávaných dôvodoch neprípustne strohý a v argumentoch nesprávny, vo výsledku pre žalovaného značne prekvapivý. Citoval z uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo/154/2011 o potrebe riadneho zdôvodnenia súdneho rozhodnutia.

3. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie uplatniac si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že bezúročnosť úveru je spôsobená absenciou druhu spotrebiteľského úveru, termínu jeho konečnej splatnosti, RPMN, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemernej hodnoty RPMN. Uviedla, že konečná splatnosť úveru je určiteľná na základe vstupných údajov (úverový rámec a výška splátky, z ktorých je možné zistiť počet splátok a v spojení s termínmi ich splatnosti možno určiť konečnú splatnosť úveru); tento údaj však v úverovej zmluve uvedený nebol. Údaj o RPMN je možné vždy určiť pred začiatkom úverového vzťahu, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu sú v čase uzatvorenia zmluvy známe. Poukázala na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/176/2012, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/322/2015 alebo 17Co/1001/2015. Charakter revolvingového úveru nemôže ospravedlniť neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere presným údajom. Ani z odvolania žalovaného nevyplýva termín, v ktorom mala žalobkyňa platiť jednotlivé splátky úveru. Žalovaným prezentované zmluvné komponenty ponúkajú niekoľko možných variant. V časti V. žiadosti je uvedené, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise, v potvrdzujúcom liste je uvedené: termíny splátok 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci (presný termín splatnosti je 45. deň od prvého dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise). Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 zdôraznil požiadavku určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktorú musia dodávatelia dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. Údaj o priemernej hodnote RPMN v časti III. žiadosti uvedený nie je.

4. Žalovaný v odvolacej replike označil tvrdenie žalobkyne o absencii druhu spotrebiteľského úveru za novotu v odvolacom konaní, ktorú v konaní pred okresným súdom netvrdila. Išlo o spotrebiteľský revolvingový úver, detailné vysvetlenie tohto druhu úveru sa nachádza v článku I. obchodných podmienok.

5. Žalobkyňa v odvolacej duplike zdôraznila, že v žalobe vymedzila skutkové tvrdenia o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Jej odvolacie tvrdenie o absencii druhu spotrebiteľského úveru preto nie je novotou v odvolacom konaní. Druh spotrebiteľského úveru jasne, zrozumiteľne a presne v zmluve o úvere vyjadrený nie je. Obchodné podmienky - zmluvné formuláre žalobkyňa nepodpísala. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 pritom vyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce zmluvné náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy. Tieto predpoklady vo vzťahu k obchodným podmienkam žalobkyňa za naplnené nepovažuje.

6. Uznesením zo dňa 13. januára 2020 č. k. 2Csp/186/2018-222 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku z 03.06.2019, keď v ňom doplnil údaj o tom, že predmetom konania bolo aj zaplatenie 532,68 eur s príslušenstvom. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.01.2020.

7. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v medziach odvolania

žalovaného (§ 380 ods. 1 C.s.p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa (v zásade) stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s relevantnými tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd doplní ďalšie dôvody.

8. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

9. Súd prvej inštancie v rozhodnutí netvrdil, ako uvádza odvolateľ, že zmluva má obsahovať údaj o členení splátky na istinu, úrok a iné poplatky. Okresný súd uviedol, že zmluva neobsahuje počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolacie tvrdenie žalovaného o neexistencii jeho povinnosti uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere osobitne informáciu o tom, aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, úroky a poplatky je preto vo vzťahu k rozsudku okresného súdu bez právneho významu. K odklonu od ustálenej súdnej praxe nedošlo (keďže sa okresný súd uvedenou problematikou nezaoberal).

10. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru sa, tak ako tvrdí odvolateľ, nachádza v článku III. žiadosti o aktiváciu Bankamatky Triangel uvedením nielen jej ročnej výšky 22,80 % p.a., ale aj mesačnej výšky 1,9 % p.m. Súd prvej inštancie v tejto časti dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, ktorý je ale pre správne posúdenie sporu nerozhodujúci. V zmluve o spotrebiteľskom revolvingovom úvere totiž naozaj absentuje dohoda zmluvných strán o počte splátok (v časti III. označenej ako podmienky úveru je údaj iba o štandardnej mesačnej splátke 30,- eur) aj o termíne ich splatnosti. Pri ich absencii nie je zrejme, z akého zdroja čerpal žalovaný ako navrhovateľ zmluvy, keď v indikatívnom výpočte RPMN v časti V. bod 2 zmluvy uvádza počet splátok číslom. Ak sa zmluvné strany nedohodli na počte splátok, potom nie je možné zistiť, či je takto uvedený indikatívny výpočet RPMN správny a možno dospieť k záveru, že skutočne v zmluve uvedený nie je. Takisto v úverovej zmluve chýbajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Tvrdenie odvolateľa, že tieto sa nachádzajú v rámci indikatívneho výpočtu RPMN nemôže obstáť. Spotrebiteľ ako slabšia strana sporu má právo bez pochybností vedieť, akú skutočnú čiastku je povinný na základe svojho zmluvného záväzku veriteľovi zaplatiť, o koľko sa jeho úver navyšuje. Tento údaj má byť v zmluve uvedený jasným a prehľadným spôsobom, konkrétnou sumou. Ich vyvodenie z indikatívneho výpočtu RPMN je nielen pre priemerného spotrebiteľa obtiažne. Aj táto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere absentuje tak, ako v nej nie je uvedený nijaký údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (ktorý je odlišný od doby, na ktorú je zmluva uzatvorená). Okresný súd dospel preto k správnej závere o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Jeho skutkové zistenia sú správne a rovnako je správne právne posúdenie veci.

11. K argumentácii odvolateľa, že aj úverová zmluva je rámcovou zmluvou v zmysle zákona o platobných službách odvolací súd udáva, že ustanovenie § 31 ods. 4 zák. č. 492/2009 Z. z. účinného k 02.03.2012 nie je možné vykladať oddelene od jeho § 31 ods. 2 písm. b), podľa ktorého poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi na základe rámcovej zmluvy. Rámcová zmluva podľa § 31 ods. 4, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, je zmluva upravujúca vykonávanie jednotlivých platobných operácií a následných platobných operácií, ktorá môže upravovať podmienky zriadenia a vedenia platobného účtu. Jej náležitosťou je v zmysle § 31 ods. 5 písm. a), ods. 3 napr. sídlo pobočky poskytovateľa platobných služieb zriadenej v Slovenskej republike, podľa bodu 5 údaj o povolení na vykonávanie platobných služieb, jeho registračné číslo, údaj o registri, v ktorom je zaregistrované povolenie poskytovateľa platobných služieb, údaje o príslušných orgánoch

dohľadu, podľa písm. c) bodu 1 popis platobnej služby, ktorá sa má poskytovať, podľa bodu 2 údaje alebo jedinečný identifikátor, ktorý musí použiť používateľ platobných služieb, aby bol platobný príkaz riadne vykonaný, podľa bodu 3 forma, podoba a postup na udelenie súhlasu na vykonanie platobnej operácie a jeho odvolanie, podľa bodu 4 odkaz na okamih prijatia platobného príkazu a čas ukončenia prijímania platobných príkazov, ak bol poskytovateľom platobných služieb určený, podľa bodu 5 maximálna lehota na vykonanie platobnej služby, podľa bodu 1 písm. d) suma všetkých poplatkov za platobnú operáciu a rozpis súm všetkých poplatkov, podľa písm. g) bodu 2 doba platnosti zmluvy. Tieto náležitosti žalovaným predložené listinné dôkazy neobsahujú.

12. Odvolateľ tiež argumentoval, že v zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Odvolací súd udáva, že Súdny dvor Európskej únie v uvedenom rozsudku (C-42/2015) uviedol v odpovedi na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, že: „Zo samotného znenia článku 10 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pojem „písomne“ sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje. Vnútroštátny súd sa pritom konkrétne snaží zistiť, či táto smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil vo svojej vnútroštátnej právnej úprave takúto požiadavku. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku smernice 2008/48 týmto článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Únie. Požiadavka podpísania písomne vyhotovenej zmluvy o úvere zmluvnými stranami, ktoré, ako vyplýva najmä z bodu 26 tohto rozsudku, vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, vyžaduje ako podmienku platnosti zmluvy, sa týka vnútroštátneho pravidla vzťahujúceho sa na platnosť uzatvárania zmlúv o úvere v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2008/48. Ani smernica 2008/48, ktorej cieľ spočíva v úplnej a záväznej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, bod 42; z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, bod 21, ako aj z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 61), ani právo Únie vo všeobecnosti takejto požiadavke nebránia. Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V dôsledku toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 35 svojich návrhov, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Za týchto okolností, pokiaľ členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoví, že požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ani smernica 2008/48, ani právo Únie vo všeobecnosti nebránia takejto požiadavke. Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.“ Z procesu uzatvárania úverovej zmluvy popísaného žalovaným ani z predložených listinných dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie naplnenie uvedených požiadaviek nevyplýva.

13. Poslednou relevantnou námietkou odvolateľa bol tvrdený nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku okresného súdu.

13.1 Medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c.

Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky napr. aj v náleze sp. zn. III. ÚS 119/03. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

13.2 Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, nemá znaky ľubovôle a náhodnosti. Rozsudok okresného súdu stručne, jasne a výstižne vysvetľuje, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p.

14. Odvolateľ podal odvolanie formálne voči celému rozsudku, výrok o trovách konania nespochybnil. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Výrok o náhrade trov konania je závislý od výroku vo veci samej (§ 379 písm. a) C.s.p.), preto ho odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal zo správnych skutkových zistení (úspech žalobkyne v konaní v celom rozsahu) a aplikoval správne ustanovenie zákona (§ 255 ods. 1 C.s.p.), preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny aj v tejto časti.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v plnom rozsahu úspešná v odvolacom konaní a vzniklo jej proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej odvolací súd priznal. V § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).